

Foruden de i Betænkningen fremsatte
Ændringsforslag, var der stillet følgende Forslag:

Af Th. Nielsen, Fjord, N. Albertsen
og H. Hansen:

Tallet „250“ i Lovforslagets 2den Linie
ændres til: „50“.

Lovforslagets eneste Paragraf med de stl-
lede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om
Sagens Overgang til 3die Behandling sættes
under Et under Forhandling.

Fjord: I Forening med tre andre ærede
Medlemmer har jeg tilladt mig at stille et
Ændringsforslag, som gaar ud paa at foran-
dre Tallet 250 i Lovforslagets 2den Linie
til 50. Vi ere gaaede ud fra, at vi ikke
kunne være med til, idet det strider mod vor
Følelse, at Statskassen udreder en Understøt-
telse, saaledes som det af Udvalget er foreslaaet,
til en Mand, om hvem det lyder saaledes,
som man kan se af Betænkningen, til en Mand
med et saadant Skudsmaal, til en Mand, der
er saaledes stemplet, kan jeg gjerne sige, som
han er. Kommer nu dertil, hvad man privat
udenfor denne Sal har hørt om denne Mand,
saa bliver hans Skudsmaal ingenlunde bedre,
og af disse Grunde have vi ikke villet være
med til at yde ham nogen Understøttelse, saa
meget mere som det er forekommet os, at
det ikke var fuldstændigt overensstemmende med
Pensionsloven at negte ham Pension. Vi
have derfor foreslaaet, at der ydes ham en
Pension, men vi have sat den saa lavt, som
vi have troet, at vi paa nogen Maade kunde
være bekendte at sætte den. Med disse saa
Ord skal jeg tillade mig at anbefale Ændrings-
forslaget, idet jeg tilføjer for mit personlige
Bedkommende, at jeg vil se mig nødsaget til
at stemme mod Loven, hvis Ændringsforslaget
ikke bliver vedtaget.

Ordføreren (Alberti): Jeg vil gjøre
nogle Bemærkninger ligeoverfor den ærede
Krigsminister i Henseende til de Udtalelser,
der kom fra ham ved Sagens 1ste Behand-
ling. Den ærede Minister mente, at det vilde
være overensstemmende med Lovgivningen, hvis

man tilstod Dr. Møller Pension, og at Lov-
givningen formentlig ikke vilde være opfyldt,
dersom Udvalgets Ændringsforslag om at om-
skabe Ordet „Pension“ til „Understøttelse“
blev vedtaget. Jeg maa dog tillade mig at
tro, at, dersom Udvalgets Forslag gaar igjen-
nem, vil Dr. Møller ikke derved vinde nogen
Ret til at faae Pension. Det er det allerede
tidligere omhandlede Spørgsmaal om Forholdet
mellem §§ 1, 7, og 8 i Pensionsloven af
1858. De, som have opstillet den for Em-
bedsmændene gunstigste Fortolkning af disse
Bestemmelser, menes at enhver Embedsmand,
som ikke ved Dom er fradømt Embede, er
efter Pensionsloven berettiget til Pension;
men Andre mene, at, naar en Embedsmand
affædiges af Regeringen af en Marsag, som
ikke er ham utilregnelig eller, for at tale
positivt, som er ham tilregnelig, saa har han
ikke nogen lovbegrundet Ret til at faae Pen-
sion. Nu mener jeg, at det Forhold, hvorfor
Dr. Møller er affædiget af Regeringen —
skøndt han ikke er fradømt sit Embede —
er et Forhold, som er ham tilregneligt. Det
er denne Mand tilregneligt, at han overfalder
sine Patienter i Stedet for at soigne dem,
og derfor tror jeg, at man kan sige med de
Lovfortolkere, som antage, at Pensionsloven kun
berettiger en Embedsmand til Pension, naar
han affædiges af en ham utilregnelig Marsag,
at Dr. Møller ikke har nogen lovhemlet Ret
til Pension. Han har selv bestemt sit For-
hold, og det er dette Forhold, som har af-
fædiget ham. Det var ham tilregneligt, at
han overfaldt Rekruten med Hug, Slag og
Skjældsord, og derfor blev han dømt. Hvis
dette havde været ham utilregneligt, vilde han
ikke være bleven dømt af Krigsretten; men han
er affædiget for et ham selv utilregneligt For-
hold, og derfor har han hverken efter den kon-
gerigste Pensionslov af 1851 eller efter
Fællesministeriernes Pensionslov af 1858
noget lovligt Krav paa Pension. Naar jeg
udtaler denne Mening, saa har jeg en meget
god Støtte at paaberaabe mig, nemlig den
Mand, som for Diebliffet beklæder Sædet
som Justitiarius i Høiesteret. I 1859 fandt
der her i denne Sal i Rigsraadet en For-
handling Sted om, hvorvidt en Mand, der